

תת"ע 59/07/16 - מדינת ישראל נגד אמיר רוזנבאום

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 59-07-16 מדינת ישראל נ' אמיר רוזנבאום
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר רוזנבאום

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 30.12.15, הודעת תשלום קנס, בגין, אי ציות לתמרור 501 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "מעמדת השוטר עד לתחנת הדלק שאליה הייתי צריך להגיע, האוטו שלי היה ללא דלק, מדובר במרחק של כ- 100 מטרים. מה שלמדתי משיעורי נהיגה, שבצומת לא פונים מטר לפני. היה תמרור וחלפתי על פני התמרור כיוון שזו הדרך היחידה להיכנס לתחנת הדלק".

ביום 6.12.16, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל אלעד אטיה, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 30.12.15, בסמוך לשעה 09:50, נהג הנאשם ברכב ברמת גן, ברחוב ז'בוטינסקי, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם רחוב התקווה, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא נוסע בנתיב הימני, המסומן על ידי תמרור 501, כנתיב תחבורה ציבורית.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "נסעתי לכיוון תחנת הדלק שנמצאת בפינה בגלל שאין לי דלק וזהו. התעסקתי ברדיו".

עמוד 1

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך זאת כיון שנגמר לו הדלק והוא היה צריך להיכנס לתחנת הדלק, המצויה מיד לאחר הצומת. לשיטת הנאשם, נהג באופן זהיר בכך שנסע בנתיב הימני, שכן מדובר היה בכברת דרך קצרה ביותר ואם היה נוסע בנתיב השני מימין, היה נדרש לפנות פניה חדה ימינה, לעבר תחנת הדלק.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום וממילא, אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע לעובדה המרכזית והיא, נסיעת הנאשם בנתיב הימני, שהוא נתיב תחבורה ציבורית.

2. במהלך חקירתו הנגדית, הוצגה בפני עד התביעה טענת ההגנה של הנאשם, לפיה, היה חייב לנסוע בנתיב התחבורה הציבורית, על מנת להיכנס לתחנת הדלק והעד עמד בתוקף על כך, שהנאשם יכול היה לחצות את הצומת בנתיב השני מימין ולעבור לנתיב הימני, בסמוך לפני הפניה לתחנת הדלק, מקום בו יש כבר חץ לבן על גבי נתיב הנסיעה הימני. עדותו של העד עשתה עלי רושם אמין ביותר.

3. גרסת הנאשם, יש בה כדי הודיה ביסודות העבירה, שכן, כאמור לעיל, הודה שנסע בנתיב תחבורה ציבורית ואף טען, כי מדובר היה בנסיעה של מספר מטרים בודדים, עובדה שאין לה כל נפקות לביצוע העבירה עצמה. לא התרשמתי כי אכן, הדרך היחידה בה יכול היה הנאשם להגיע אל תחנת הדלק, הייתה לנסוע בנתיב התחבורה הציבורית וכן, לא התרשמתי כי על מנת לעבור מהנתיב השני מימין לנתיב הימני, לפני תחנת הדלק, היה הנאשם נדרש לבצע סטייה חדה ולסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ז, 08 ינואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה